

PR 4ΠΙ 1967

205

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΙΣΚΙΝΗΣ

1891 - 1947

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΗ
ΕΚΘΕΣΙΣ
ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΤΟΥ

ΑΙΘΟΥΣΑ «ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ» 1-20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1967

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΙΣΚΙΝΗΣ
1891-1947

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΗ
ΕΚΘΕΣΙΣ
ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΤΟΥ

ΕΠΙ ΤΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙ
ΕΙΚΟΣΑΕΤΙΑΣ
ΑΠΟ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ

ΑΙΘΟΥΣΑ «ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ» ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1967

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΗΣΚΙΝΗΣ
1891 - 1947

ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΤΗΣ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΖΑΚΥΝΘΙΩΝ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΗΣΚΙΝΗΣ
1891 - 1947

ΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΖΩΓΡΑΦΟ

ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ

ΣΤΟ ΖΩΓΡΑΦΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟ ΜΠΙΣΚΙΝΗ (1927)

Φίλε, ἦρωες τῆ ματιὰ σου καὶ θεοὶ
τῆ συγκινοῦν, καλὴ σοῦ τὸ εἶπε Μοῖρα,
δίνοντάς τους μέσ' στὴν εἰκόνα ζωῆ,
τὸ καντήλι σου νὰ εἶναι σὰν τὴ λύρα.

Στῆς μοναξιᾶς καρπόφορης τὸ πλάϊ
γιὰ νὰ σέ ζῆ ἀπ' τοῦ χαύνου τὸν ἀέρα
μακριά, ἢ πιστὴ συντρόφισσα κρατᾶει
τὴν ἔγνοια, καὶ σοῦ γίνεται μητέρα.

Σοῦ ἀνοίγει κ' ἡ Ἐμπνοὴ τοῦ Ὁραίου τὴν πύλη
στῆς δροσερῆς γυναῖκας σου τὸ πλάϊ,
καὶ τὸ ζωγραφικὸ σου τὸ καντήλι
μὲ τὸν Ἀπρίλη πάει καὶ μὲ τὸν Μάη.

Σὲ χαρὰ τέτοια μέσ' τὸ ἀπλὸ χαρτὶ
καρφώνοντας τὴν ὄψη ἐνὸς λυράρη,
τὴν ἔκαμες νὰ λάμπη σὰ γιορτὴ
πρὸς κάποιου ὄνειρευτοῦ σου θεοῦ τὴ χάρη.

Στήν ανέργιχτη πέτρα ὁ Τεχνίτης
Σκυμμένος, μὲ σμίλη διαμαντένια
Τοῦ ὄνειρου τον τὰ προῖτα σημάδια
Χωράζει.

Τῆς πανόριας θεᾶς τὸ κεφάλι
Στὸ σαρόνιχα μέσα κλεισμένο,
Σὰ νεοῦδα στὰ βῆθη τῆς λίμνης
Σιωπῆι.

Τὸ πολύχρονο πάλεμα ἀρχίζει:
Θὰ παλέψῃ ἢ ἀδάμαστη πέτρα
Μὲ τῆς ἔλης τὴν ἄυλην δαμάστρα,
Τὴν Τέχνη.

Τί μεγάλη ἡ ἀπόφασι ἐκεῖνῃ!
Νὰ τὸ ξέσῃ ἀπὸ πρὶν ὁ Τεχνίτης,
Πῶς στοῦ ἔργου ποτὲ δὲ θὰ φτάσῃ
Τὸ τέλος,

Πῶς, πρὶν δῆ ζωντανό, ἀναστημένο
Τὸ οὐρανόμορφο πλάσμα τοῦ νοῦ του,
Θὰ τοῦ κλείσῃ τὰ μάτια ἢ μανόλια
Τοῦ Χάρου,

Κ' ἕνας ἄλλος θαυθῆ, κληρονόμος
Τῆς γενιᾶς καὶ τῆς τέχνης του — ἐκεῖνος
Μ' ἕνα πάλεμα νέο νὰ γιοστᾶσῃ
Τῆ νίκῃ —

Νὰ τὸ ξέσῃ — καὶ μ' ἄτρεμο χέρι
Στήν ανέργιχτη πέτρα σκυμμένος
Ὁ Τεχνίτης ν' ἀρχίξῃ — ἀφηφώντας
Τὸ τέλος,

Ὁ Δημήτρης Μπισκίνης ἦταν ἕνας φανατικός τῆς μοναξιάς, ἕνας ἄνθρωπος μὲ βαθιὰ ἀξιοπρέπεια καὶ ἀπέραντη μετριοφροσύνη κι' ἕνας καλλιτέχνης μὲ μοναδικὸ ὄδηγὸ τὴν εὐλαβεία καὶ τὴ συναισθησὴ τῆς εὐθύνης.

Συνεπῆς πρὸς τὸν ἑαυτό του καὶ πρὸς τὴς ἀπαιτήσεις τῆς Τέχνης, σάθηκε πάντα ὁ καλλιτέχνης ὁ ἄγνος μὲ τὴν ἀνεπηρεάστη προσωπικότητά μὲ τὴν τόλμη ἐκείνη ποὺ εἶναι χαρακτηριστικὸ γνώρισμα τῶν ἐξαιρετικῶν φύσεων καὶ τῶν ἰσχυρῶν ταλέντων. Ἰδιόρρυθμος στὴ ζωὴ, σάθηκε ἰδιόρρυθμος καὶ στὴν Τέχνη.

Ἄρχισε ἀπὸ τὸν ἀθροισμὸ γιὰ νὰ καταλέξῃ στὴν ἀλληγορία τὴ μυθολογία καὶ τὸ θρησκευτικὸ συμβολισμὸ. Ἡ φαντασία του, τὸν ὠδήγησε ἀπὸ τὰ συγκεκριμένα θέματα σὲς ἀφηρημένες ἔνοιες μὲ τὴν ἴδια δύναμη καὶ μὲ τὴν ἴδια ἀσφάλεια μὲ τὴν ρομαντικὴ ὁρμή.

Ὅ,τι ζωγράφισε ὁ Μπισκίνης φέρει αὐτὴ τὴ σφραγίδα τῆς ρομαντικῆς διδασχῆς καὶ μιᾶς πρωτοτυπίας τόσο στὴ σύνθεσι ὅσο καὶ στὸ χρῶμα. Λαμπρὸς σχεδιαστής ὁ Μπισκίνης σάθηκε καὶ ἱκανὸς συνθέτης, κάποιος πρωτότυπος μὲ πάντα ἰσορροπημένος.

Ἄρχισε ἀπὸ τὴ Θεοσκειὰ καὶ κατέληξε σ' αὐτὴν ὅπως ἴσως ἐκεῖνοι ποὺ χάνουν τὸ δρόμο στὸ ταξεῖδι τῆς ζωῆς καὶ ποὺ ἀναζητοῦν στὸ ἀπόσταμά τους ἕνα καταφύγιον δροσερὸ καὶ γαλήνιο.

Ἀήσυχος ὅπως κάθε ἀληθινὸς καλλιτέχνης ἀγωνιζόταν ἀδιάκοπα νὰ συλλάβῃ τὸ μεγάλο μυστικὸ τῆς Τέχνης.

Σὰν δασκαλὸς ὁ Μπισκίνης ἦταν ἰδεώδης. Ἦξερε νὰ μεταδίδει τὴς γνώσεις του, ἤξερε ν' ἀναλίσκει, νὰ συμβουλεύει καὶ νὰ πείθει.

Ἦ ἵσχυροῦ καὶ ἡ φυσικὴ του εὐγένεια ἦσαν στοιχεῖα πολύτιμα στὴν καλλιτεχνικὴ του δράσι.

Σὰν ζωγράφος ἀνιόσσε τὴς ἐμπνεύσεις του ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ μυθολογία, ἀπὸ τὴν ἀστείρευτη αὐτὴ πηγὴ τοῦ ὄραίου, ἀπ' ὅπου, ἀνιόσαν τὴς ἐμπνεύσεις τους πολλοὶ Ἕλληνας ζωῆρες ἀπὸ τὸ Γύλι ὄς τὸν Ρωσσὸ. Ἡ ὁ Ἀρπαγὴ τῆς Εὐρώπης εἶναι ἀπὸ τὰ ὀρειότερα ἔργα του μὲ μυθολογικὸ θέμα. Οἱ Αὐλητρίδες, οἱ Μανιάδες, οἱ Σάτιροι ποὺ ζοῦν μέσα σὲ φανταστικὸς κόσμους ἐξωτικῆς ὁμορφιάς, εἶναι ἡ ἀδυναμία του κατὰ τὴν πρώτη περίοδον τῆς καλλιτεχνικῆς του δημιουργίας. Παρόλληλα ἀσχολεῖται μὲ τὴν προσωπογραφία καὶ μὲ τὴ νεκρὴ φύσι, ὅπου ἐκδηλώνεται κατὰ

τρόπο αίσθητό ὁ ἀκαδημαϊκὸς συντηρητισμὸς του, κατ' ἀντίθεση πρὸς τὴς μυθολογικὰς συνθέσεις του, ὅπου παρατηρεῖται μὴ ρωμάλια ἐλευθερία, μὴ ἐλευθερία ποῦ δὲν μπορεῖ νὰ τρεῖνομηθῇ ἀισθητικὰ. « Ἀκούω ὅ,τι μοῦ ὑπαγορεύει ἡ καρδιά μου — μοῦ εἶπεγε κάποτε — δὲν ἀκούουθ' ὀριστημένην τεχντροπία. Μοῦ ἀρέσουν οἱ συμβολισμοὶ στὴ ζωγραφικῇ. Τὸ σπουδαῖο στὴν Τέχνη εἶναι νὰ δημιουργήσῃς ἀπὸ τὰ στοιχεῖα ποῦ ὑπάρχουν κατὰ ποῦ νὰ μὴν ὑπάρχει ποῦ νὰ ἤθελε ὅμως κανένας νὰ εἶναι πραγματικόν. Αὐτὸ γιὰ τὸ μυθολογικὸν καὶ θρησκευτικὸν συμβολισμὸν. Τὸν ἀνθρώπου, ὅμως, τὸν ἀντιμετωπίζει διαφορετικὰ ὁ Μπισκίνης ὅπως καὶ τὴ νεκρὴ φύση.

« Στὰ πορτραῖτα — μοῦ εἶπεγε σὲ μὲν ἄλλη συνειδέα μας — καὶ στὴν νανιφ-μὰρτ εἶμαι ἀδυσώπητος. Θέλω τὴν ἀλήθεια, θέλω δεξὴν ζωγραφικὴν μὴ ρέγγα νὰ εἶναι ρέγγα. »

Ὁ Μπισκίνης ἦταν διακοσμητής. Ὁ ἴδιος τ' ὁμολογοῦσε, ἀλλὰ ἤθελε μὴ διακοσμητικὴ ἀπὸ νὰ μὴ γίνετα ἐκζητήση, ἢ μακαρονισμὸς κατὰ τὴν ἐκφρασὴν του, ἀλλὰ ποῦ νὰ εἶναι αὐταξία, τακτοποίησι τῶν ἀντικειμένων μὴ κάποιον χάρι. . . »

Μία ἄλλη πηγὴ ἐμπνεύσεως γιὰ τὸν Μπισκίνην ἦσαν τὰ παιδικὰ ὄνειρα καὶ μὴ ἀπὸ τὴς ἀδυναμίας του ἦσαν νὰ διακοσμηθῇ ποιητικὰς συλλογές. Ὁ Δροσίνης ἦσαν ὁ ποιητὴς ποῦ τὸν συγκινούσε καὶ τὸν ἐνέπνευε.

Ἀπὸ τὸ « Γανωτίζη » τὴν πρώτῃ του σύνθεσι, ὡς τὴ « Μοντέρνα Τέχνη », μὴ ἀπὸ τὴς πῶ χαρρακτηριστικὰς συμβολικὰς συνθέσεις του, διαπιστώνει κανένας στὸ ἔργον τοῦ Δημήτρη Μπισκίνην μὴ κλίμακα, ἢ, καλλίτερα, ἕνα διεγματολόγιον τεχντροπικῶν μὴ κανὸν κεντρικὸν στοιχεῖον τὴ διακοσμητικῇ.

Τὸ βιβλίον του γιὰ τὴν προσωπικῇ, ἐξ ἄλλου, εἶναι μὴ μελέτη ποῦ ἀποτελεῖ ἀξιόλογη συμβολὴ στὴν ἐξέλιξιν τῆς νεοελληνικῆς ζωγραφικῆς.

Φανακτικὸς χριστιανός, στὴν ἀρχὴ τῆς σταδιοδρομίας του, ὁ Μπισκίνης παρασύρθηκε στὴν ὀριμητάτῃ του ἀπὸ τὸν ἀρχαῖον ἑλληνικὸν παγανισμὸν γιὰ νὰ ζαναπέσει στὴ θρησκευτικὴν ἐκστασι περὶ τὸ τέλος τῆς ζωῆς του.

Ἀνθρώπος τέλειος, στάθηκε ἕνας ἀκούρατος ἐρευνητής. « Θέλω διαρκῶς κατὰ νέον. »

Αὐτὸ ἦταν τὸ καλλιτεχνικὸν πιστεύον του.

Γι' αὐτὸ τὸ « νέον », ἐπολέμησε ἐπὶ 43 χρόνῃ κα' ἔπεσε πάνω στὴς ἐπάλξεις ὁ ζωγράφος Δημήτρης Μπισκίνης.

Ο ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΙΣΚΙΝΗΣ

ΕΙΚΟΣΙ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ

Ἡ προσωπικότητῃ τοῦ Δ. Μπισκίνην καὶ σὴν ζωγράφου καὶ σὴν ἀνθρώπου, ποῦ ἀναλόθηκε στὸ βωμὸ τῆς Τέχνης μὴ εὐλικρινὴ ἀφοσίωσι, εἶναι τόσο ἐντονη καὶ συγκεκριμένη, ποῦ εὐκόλῃ εἰσδύει, στὰ στοιχεῖα ποῦ τὴν ἀπαρτίζουν, καὶ ὁ μὴ εἰδικός.

Πάνω στὰ γερὰ θεμέλια τῶν ἐμφαντῶν ζωγραφικῶν του ἱκανοτήτων — Στὸ σχέδιον εἶχε ἀναγνωριστὴν σὴν προικισμὸς μὴ σπάνια δεξιότητῃ — ἤρθε νὰ προστεθεῖ ἡ συνεχῆς ἀσκησι καὶ μελέτη, ἢ πλοῖσι φιλοσοφημένη φαντασία, ἢ κἀποια μυστικιστικὴ διάθεσι, σὴν τρόπο ποῦ ὀριμασμένος πῶ ὁ Δ. Μπισκίνης καὶ καθιερωμένος, ἀποκαλύπτει σὴν ζωγράφος τὴς δεσπόζουσας στὸν ψυχικὸν του κόσμον προτιμήσεις. Κι αὐτῆς εἶναι ἡ ἀρχαία μυθολογία, ποῦ τὴν ἐκφράζει μὴ διακοσμητικὴ τεχντροπία.

Ἡ μυθολογία ἀφήνει λειψῆναι νὰ δράσῃ τὴν πλοῖσι φαντασία του, ἐνὸ συγχρόνως δίνει τὴν εὐκαιρία σὴν διακεκριμένον διακοσμητῇ, (ὡς γνωστὸ ὁ Δ. Μπισκίνης ἦταν ὁ ἀγαπημένος διακοσμητῆς τῶν ἐκδόσεων Δροσίνην, Παλαμῆ κ.λ.π.) νὰ δείξει τὴ δύναμιν τοῦ χροσθήρου του.

Θέματα ποῦ τὸν ἐμπνέουν ἐπίσης, παράλληλα μὴ τὴ μυθολογία, εἶναι τὰ θρησκευτικὰ χριστιανικὰ θέματα. Σ' αὐτὰ ὁ με-

λετητής του έργου του βρίσκει τόν μυστικιστή Μπισκίνη, που τόν άπασχολεί ή θεία παρουσία.

Η ζωή, τού πρόφρα χαμένου καλλιτέχνη, είναι ένας συνεχής άνήφορος, ένας μόνθος και μία προσπάθεια, που από τη νηπιακή του, κυριολεκτικά, ηλικία δέν άλλαξε γραμμή πορείας, άσόντου τόν έφερε στίς κορυφές, και στην γενική άναγνώριση. Ο Δημήτρης Μπισκίνης, όρφανό παιδάκι, από έρασιτέχνης άγιογράφος — μαθητευόμενος στό θείο του, αυτοδιδάκτο άγιογράφος — έγγράφεται στη Σχολή Καλών Τεχνών από τήν όποια βγαίνει διπλωματούχος. Συνεχίζει μέ ύποτροφία, που τήν κερδίζει ύστερα από διαγωνισμό, τίς σπουδές του στό Παρίσι και έκθεται μέ έπιτυχία έργα του στη Γαλλική πρωτεύουσα. Και όταν τό 1947 ήρθε ό θάνατος νά μός τόν στερήσει, είναι ήδη καθηγητής στη Σχολή Καλών Τεχνών τής Αθήνας, στην άρχή τής προοπτικής και διακοσμητικής και μετέπειτα τής σκιαγραφίας. Μαθητής τού Ιακωβίδη, φίλος τών: Ροζοδύ, Λύτρα, Άργυροδύ, που έπρεφαν για τό τάλέντο του ιδιαίτερη έκτίμηση, άφησε πεθαινόντας και σάν ζωγράφος, που δέν συμπλήρωσε τό έργο του, και σάν καθηγητής, και σάν άνθρωπος, μεγάλο κενό.

Δέ θά ήταν σωστό νά κλείσουμε τό σύντομο τούτο σκιαγράφημα τού Δημήτρη Μπισκίνη, χωρίς νά άναφερθούμε στην μεγάλη έπιτυχία μιάς αξιόλογης εργασίας του, που τίμησε και τήν Ελλάδα και τό διαλεχτό ζωγράφο: τήν έμπνευσμένη και βραβευμένη από διεθνή διαγωνισμό σειρά γραμματοσήμων, που έπεξεργάστηκε ό Δ. Μπισκίνης τό 1935 πρός τιμήν τής άεροπορίας.

Όλα τά θέματά τους ένεπνεύσθη ό Δ. Μπισκίνης από τήν άρχαία έλληνική μυθολογία, γι' αυτό και στη γλώσσα τών φιλοτελιστών είχαν όνομαστει «μυθολογικά» και ήσαν περιζήτητα.

Αυστηρός ό μεγάλος ζωγράφος πέρασε σέ ηλικία μόνον 56 έτών, άκριβδός στην άκμή τής καλύτερης του άπόδοσης.

Στήν πίστή του σύζυγο και ζωγράφο επίσης, Μπισκίνη Έλεπίδα, άνήκει ή ώραία πρωτοβουλία καθώς και στό Σύλλογο τών συμπατριωτών του, «Ένωσις Ζακυνθίων», τού καλλιτεχνικού μνημοσύνου που γίνεται στην αίθουσα τού Παρνασσού στά είκοσι χρόνια από τό θάνατό του, άκριβδός για νά άναπολήσουμε ξανά, και ξανά νά τιμήσουμε, μιά φυσιογνωμία καλλιτεχνική, που δέν πρόκειται ποτέ ούτε νά ξεχαστεί, ούτε νά σβήσει.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΤΟΥ

ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ (ΕΛΛΑΙΟΓΡΑΦΙΑΙ)

1. Ο ΓΑΝΩΤΙΖΗΣ (Άβερρόφειον Βραβείον - Άνήκει)
2. ΣΤΡΟΒΙΛΟΣ ΧΟΡΟΥ (Διανομησός Έξρας Καθηγητόδ)
3. ΜΑΚΕΔΟΝΙΤΣΑ ΧΩΡΙΚΗ (Salon des Artistes Français - Άνήκει)
4. Η ΕΦΘΑΟΣ (Άνήκει)
5. ΠΙΡΝ ΑΡΧΙΣΣΙ
6. ΝΟΣΤΑΛΓΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ
7. ΜΗΤΡΟΤΗΣ: Η ΑΓΙΑ ΜΗΤΕΡΑ
8. ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΠΑ ή ΕΙΡΗΝΗ
9. ΜΟΝΤΕΡΝΑΣ ΤΕΧΝΗΣ ΚΥΡΗΓΜΑΤΑ
10. » » » (Παράλλαγή)
11. ΜΙΑ ΠΙΝΕΛΙΑ ΑΠ' Τ' ΑΣΤΡΑ
12. ΝΑΥΑΓΟΣΣΕΤΡΑ ΑΓΑΠΗ
13. ΨΥΧΗ ΤΟΥ ΚΟΜΗΤΗΡΙΟΥ
14. ΤΟ ΕΦΗΜΕΡΟ
15. ΚΟΚΚΙΝΗ ΚΑΙΣΕΤΗ ΔΕΜΕΝΗ
16. ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗ ΡΗΙΜΑΓΜΕΝΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
17. Η ΑΡΡΩΣΤΗ ΚΟΥΚΛΑ (Μακέττα - Άνήκει)
18. ΣΠΟΥΔΗ ΚΟΣΤΟΥΜΙΟΥ (Παρίσι)

ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΕΣ

19. ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗ (Άνήκει)
20. ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙΑ
21. ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ
22. ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ
23. Η ΜΙΚΡΟΥΛΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΚΟΥΔΑΚΙ (Άνήκει)
24. ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ Κας Ε.Μ. (Άνήκει)
25. » » Ζ.Α. (Άνήκει)
26. » » Μ.Β. (Άνήκει)
27. ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ Κας Μ.Β. (Άνήκει)
28. » » Σ.Μ. (Άνήκει)
29. » » Δύδος Ε.Κ. (Άνήκει)
30. ΚΕΦΑΛΗ ΓΕΡΟΝΤΑ (Άνήκει)

ΟΝΕΙΡΙΚΑ: ΣΥΜΒΟΛΙΚΑ

31. ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΜΟΝΑΧΗΣ
32. » » (Μακέττα)
33. Ο ΕΦΙΑΛΤΗΣ (Έστειν δίχως οφθαλμούς)
34. ΖΩΓΡΑΦΙΜΕΝΟΙ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ (Μακέττα-Άνήκει)
35. Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗ (Ημιτελής)
36. ΟΝΕΙΡΟ ή ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ (Άνήκει)
37. ΠΑΙΔΙΑΤΙΚΟ ΟΡΑΜΑ
38. ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΗΣ ΓΑΤΑΣ

ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΑ

39. ΕΡΜΙΣ ΣΑΤΥΡΩΝ
40. Η ΑΡΠΑΓΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
41. Η ΠΑΣΦΑΗ (Άνήκει)
42. ΚΕΝΤΑΥΡΟΜΑΧΙΑ
43. ΚΕΝΤΑΥΡΟΜΑΧΙΑ (Μακέττα)
44. ΣΑΤΥΡΟΣ ΚΑΙ ΝΥΜΦΗ

45. Ο ΒΟΡΕΑΣ ΑΡΙΑΔΩΝ ΤΗΝ ΩΡΕΙΘΥΙΑΝ
46. » » » » (Παράλλαγή - Ανήκει)
47. ΧΑΛΙΝΙΠΙΣ ΑΘΗΝΑ
48. ΑΣΤΕΡΕΜΟΣ ΠΑΙΔΑΔΩΝ
49. ΤΡΙΣ ΧΑΡΤΕΣ ΡΥΘΜΟΣ
50. ΠΗΟΚΕΝΤΑΥΡΟΙ ΕΡΩΤΟΤΡΟΠΟΥΝΤΕΣ
51. ΤΡΑΓΟΠΟΔΗΣ ΑΓΓΕΛΟΣ (Ανήκει)

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ

52. ΧΑΙΡΕ ΜΑΡΙΑ
53. ΕΙΣ ΓΑΡ Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΗΜΩΝ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ (Ματθ. Κεφ. ΚΓ 19)
54. ΑΓΑΠΑΤΕ ΑΛΛΗΛΟΥΣ
55. ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΠΗ
56. ΤΕΤΕΛΕΣΤΑ
57. ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Βραβείον 'Ακαδημίας
Αθηνών 1927 - Ανήκει)
58. ΑΓΙΟΣ ΔΙΜΗΤΡΙΟΣ
59. ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
60. ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΙ ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΙ ΓΑΒΡΙΗΛ
61. ΧΕΡΟΥΒΙΜ (Εξαιτέρωρον)
62. Η ΠΡΕ
63. ΕΚΑΣ ΕΚΑΣ ΒΕΒΗΛΟΙ
64. ΟΙ ΠΡΩΤΟΠΛΑΣΤΟΙ
65. » » (Μακέττα)

ΑΚΟΥΑΡΕΛΕΣ (ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ)

66. ΜΕΤΑ ΤΗ ΣΤΑΥΡΩΣΗ
67. ΘΕΙΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ (Μακέττα)
68. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΑΙΜΑΤΟΣ
69. ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Σέπτα)
70. ΑΘΗΝΑ ΠΑΝΑΓΙΑ

ΤΟΠΙΑ

71. ΤΑ ΡΗΜΑΓΜΕΝΑ ΣΠΙΤΙΑ
72. ΑΠΟ ΤΟ ΑΙΜΑΝΙ ΤΗΣ ΞΥΡΟΥ
73. Η ΠΟΡΤΟΥΛΑ ΜΕ ΤΟ ΚΑΙΜΑ

ΝΕΚΡΑ ΦΥΣΙΣ

74. Ο ΝΑΡΓΙΑΣ
75. ΣΥΝΘΕΣΗ ΜΕ ΜΗΛΟ
76. ΣΤΑΦΥΛΙΑ
77. ΑΧΗΒΑΕΑΣ
78. ΣΤΑΦΥΛΙ ΚΑΙ ΜΗΛΟ ('Ακουαρέλα)
79. » » » » ('Ανήκει)
80. ΣΠΟΥΔΗ ΠΤΥΧΟΛΟΓΙΑΣ

ΑΚΟΥΑΡΕΛΕΣ

(ΕΡΓΑ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΤΟΥ SALON DES ARTISTES FRANÇAIS)

81. ΣΑΤΥΡΟΣ ΚΑΙ ΝΥΜΦΗ
82. ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΟΜΟΝ ΘΥΣΙΑ
83. ΑΓΙΑ ΑΓΝΗ
84. ΑΡΧΟΝΤΩ (Καλλιόστρα Μακκλονίτσα)
85. ΚΕΦΑΛΗ ΓΕΡΟΝΤΑ

12

ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΑ (ΑΚΟΥΑΡΕΛΕΣ)

86. ΕΡΩΤΙΚΟΣ ΤΡΑΓΕΛΑΦΟΣ
87. Ο ΘΡΗΝΟΣ ΤΗΣ ΠΙΛΑΣ
88. ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ ΤΟΣΟΤΗΣ
89. ΣΑΤΥΡΟΣ ΟΡΧΟΥΜΕΝΟΣ (Διπτυχο)
90. ΝΥΜΦΗ ΟΡΧΟΥΜΕΝΗ (Διπτυχο)
91. ΘΑΙΜΜΕΝΟΣ ΕΡΩΤΑΣ
92. ΦΑΥΝΟΙ (Ανήκει)
93. Η ΛΑΪΣ ΤΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΣ
94. ΑΘΗΝΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΜΑΚΕΤΤΕΣ ΣΥΝΘΕΣΕΩΝ

95. ΠΡΩΤΟΝ ΤΕΜΕΝΟΣ
96. ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΟΡΘΟΣ
97. ΝΕΚΡΟΣ ΕΡΙΤΑΣ
98. ΕΦΗΜΕΡΑ
99. ΦΑΕΘΩΝ
100. ΑΤΤΙΚΟ ΑΠΟΒΑΔΟ
101. ΕΙΣΗΡΕΣ ΑΝΤΙΘΕΤΕΣ
102. ΜΟΝΤΕΡΝΑΣ ΤΕΧΝΗΣ ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ
103. ΕΩΣ ΤΗΝ ΑΥΓΗ ΚΟΝΤΑΡΟΠΑΛΕΥΑΝ
104. Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ
105. ΑΣΘΕΝΙΣ ΚΑΙ ΕΝ ΤΗ ΦΥΛΑΚΗ
106. ΤΟ ΣΟΥΛΙ
107. ΡΗΓΑΣ Ο ΦΕΡΑΙΟΣ (Ανήκει)
108. » » (Σινική)
109. ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΙΟΥ (Μακέττα)
110. ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ (Ανήκει)
111. ΜΙΑ ΠΙΝΕΛΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΑΣΤΡΑ
112. ΑΙΕΝ ΑΡΙΣΤΕΥΛΙΝ (Εμβλημα Προσκόπων)
113. ΑΔΑΠΘΡΚΗ ΣΥΝΘΕΣΗ (1889-1914)

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ (Μακέττες)

114. Ο ΙΚΑΡΟΣ
115. Ο ΕΡΜΗΣ
116. Η ΑΘΗΝΑ
117. Η ΦΗΜΙ
118. ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΤΩΝ
ΥΠΕΡΒΟΡΙΩΝ
119. ΟΙ ΒΟΡΕΑΔΑΙ ΖΗΤΗΣ ΚΑΙ ΚΑΛΑΤΣ
120. Η ΑΡΙΠΑΓΗ ΤΗΣ ΩΡΕΙΘΥΙΑΣ
121. ΠΗΚΟΥ ΓΕΡΑΝΟΙ
122. ΚΕΦΑΛΗ ΑΙΤΟΥ
123. ΑΕΤΟΣ
124. ΠΤΗΣΙΣ ΑΝΘΩΝ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ
125. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΦΥΜΑΤΙΚΩΝ Τ.Τ.Π.
126. » » » »
127. » » » »
128. ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

129. α. Β. ΑΙΘΟΓΡΑΦΙΚΑ ΑΝΤΙΤΥΠΑ
- » β. ΑΙΘΟΓΡΑΦΙΚΑ ΑΝΤΙΤΥΠΑ
- » γ. ΑΙΘΟΓΡΑΦΙΚΑ ΑΝΤΙΤΥΠΑ
130. ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΚΙ ΕΝΑ ΚΑΙΡΟ (Παρεμβόδραμα Ι.ΠΟΛΕΜΗ - Ανήκει)

13

131. ΜΑΣΚΑ (Εξοφύλλον)
 132. Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ
 133. Η ΓΥΦΤΙΔΑ (Ανήκει)
 134. ΘΑ ΒΡΑΔΥΑΣΗ (Εξοφύλλον Ποιημ. Γ. ΔΡΟΣΙΝΗ -Ανήκει)
 135. ΤΟ ΠΕΥΚΟ (Αποσπασμα μελέτης)

ΜΟΔΥΒΙΑ - ΜΕΛΕΤΕΣ

136. ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΝ «ΤΩΝ ΜΥΣΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΒΑΛΤΟΥ»
 (Πηγ. Σ. ΔΕΛΤΑ)
 137. ΣΠΟΥΔΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΘΕΣΗ «Η ΕΦΘΑΟΣ» (Ανήκει)
 138. » ΚΕΦΑΛΙΑ
 139. » ΧΕΡΙΑ
 140. » ΚΙΝΗΣΕΩΝ
 141. ΚΕΦΑΛΗ, ΜΕΛΛΟΧΟΛΙΚΗ ΩΡΑ (Ανήκει)
 142. » ΓΥΝΑΙΚΑΣ (Ανήκει)
 143. » ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕ ΤΟ ΦΤΕΡΟ
 144. » ΣΚΥΡΙΑΝΗΣ ΚΟΠΕΛΛΑΣ
 145. » ΒΟΣΚΟΥ
 146. » ΝΕΑΡΗΣ ΣΑΤΥΡΙΑΣ
 147. Η ΠΟΖΑ
 148. Ο ΠΑΝΑΣ
 149. ΣΑΤΥΡΟΣ ΑΥΑΓΗΤΗΣ
 150. ΜΕΛΕΤΗ ΠΟΙΟΥ
 151. ΣΠΟΥΔΕΣ ΑΠΟ ΖΩΑ
 152. ΜΕΛΕΤΗ ΜΑΞΙΔΑΡΕΣ
 153. ΑΝΑΓΕΛΑΣΤΡΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ
 154. ΟΥΚ ΟΙΔΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ
 155. ΑΝΤΙΓΡ. ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΑΣ ΜΕΣΟΛΟΓΙΟΥ
 (Πρωτότυπη Σύνθεση Δ. Μπισκίνη -Ανήκει)

**ΕΚΤΕΛΕΣΘΕΝΤΑ ΚΑΙ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΑ
 ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ**

- α) ΤΟ ΑΡΜΑ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ
 β) ΧΑΛΙΝΠΤΕ ΑΘΗΝΑ
 γ) ΤΡΙΠΤΟΛΕΜΟΣ
 δ) ΔΑΙΔΑΛΟΣ ΚΑΙ ΙΚΑΡΟΣ
 ε) ΕΡΜΗΣ
 στ) ΒΕΛΕΡΕΦΟΝΤΗΣ ΚΑΙ ΠΗΓΑΣΟΣ
 ζ) Η ΘΕΑ ΠΡΟΣ
 η) Η ΑΡΠΑΓΗ ΤΟΥ ΓΑΝΥΜΗΔΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΙΑ
 θ) Ο ΦΡΕΙΟΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΗ

ΕΚΤΕΛΕΣΘΕΝΤΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ

- α) ΑΘΗΝΑ (Εκατονταετηρίς Πανεπιστημίου)
 (Εμβλημα Πανεπιστημίου "Αθηνών")
 β) ΚΕΦΑΛΗ ΦΡΑΝΚ ΑΜΠΝΕ-Υ-ΑΣΤΙΓΞ
 γ) ΚΕΦΑΛΗ ΦΑΒΙΕΡΟΥ (1826-1926)
 δ) ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΦΑΝΕΙΣ ΗΡΩΑΣ (1830-1930)
 ε) Η ΦΡΟΥΡΑ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΙΟΥ (1826-1926)
 στ) Η ΔΟΞΑ ΣΤΟ ΜΕΣΟΛΟΓΙ
 ζ) ΚΟΔΙΚΤΩΝ - ΔΕΡΙΓΝΥ - ΧΕ-Υ-ΑΕΝ
 η) ΕΜΒΛΗΜΑ: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

(Σχέδια και επιβλεψη ΔΗΜ. Δ. ΜΠΙΣΚΙΝΗ)
 (Εκτέλεση ΚΕΛΑ-ΤΑΗ)

Ο ΓΑΝΩΤΖΗΣ (1914)

ΜΑΚΕΔΟΝΙΤΙΣΑ ΧΩΡΙΚΗ (1922)

ΣΤΡΟΒΙΛΟΣ ΧΟΡΟΥ (1926)

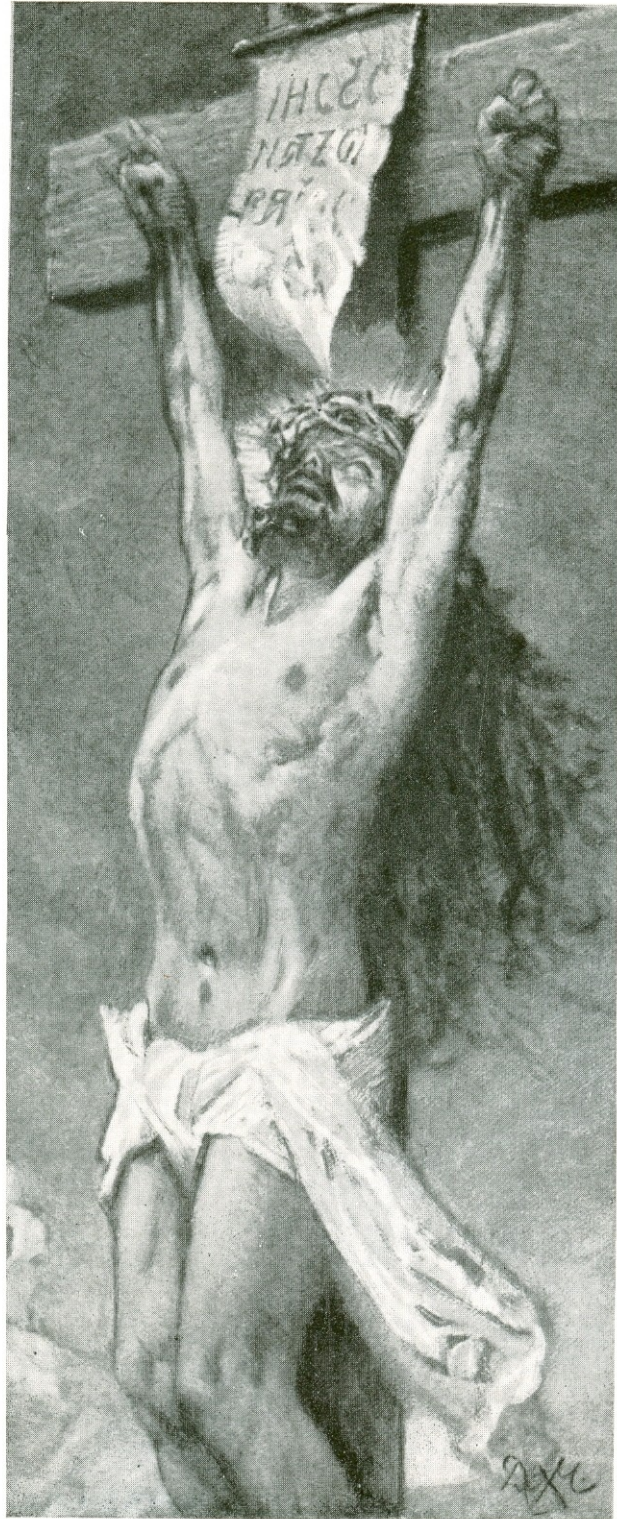
ΝΟΣΤΑΛΓΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ (1921)

ПОРТРАИТО М. В. (1921)

ΟΝΕΙΡΟ ἢ ΠΡΟΦΗΤΕΜΑ (1933)

ΤΕΤΕΛΕΣΤΑΙ...

